

ille a quo petis quod non habet: aut quod parum habet: et timet dare ne minus habeat. Tunc nosse, quod tibi erogat deus misericordiam: Tu eroga caritatem. Et ideamus si finis domini erogas. Quanta est ergo opulenta in ipsa summitate: si potest tanta esse in imagine? Ergo fratres ad hanc maxime exhortamur: vos caritatem non solum in vos ipsos: sed in eos etiam qui foris sunt: siue adhuc pagani: nondum credentes in christo: siue diuisi a nobis: nobiscum caput continent et a corpore separati. Voleamus illos fratres tanquam fratres nostros: velint nolint fratres nostri sunt. Tunc esse desinent fratres nostri: si desierint dicere pater noster. Dixit de quibusdam prophetis his qui dicunt nobis: non estis fratres nostri: dicite fratres nostri estis. Circumspicite de quibus hoc dicere potuerit. Nunquid de paganis? Non. Neque enim dicimus eos fratres nostros secundum scripturas: et ecclesiasticum loquendi morem. Nunquid de iudeis qui in christum non crediderunt? Legite Apulum: et videte quod fratres quando dicit Apulus siue aliquo additamento: non vult intelligere nisi christiana nos. Non est autem subiectus inquit frater aut soror in huiusmodi: cum diceret de coniugio. Fratrem et sororem dixit christianus vel christianam. Iterum dicit: Tu autem quid iudicas fratrem tuum: aut tu quid spernis fratrem tuum? Et alio loco: Vos inquit iniquitatem facitis et fraudatis: et hoc fratribus. Ipsi ergo qui dicunt: non estis fratres nostri: paganos nos dicunt. Ideo enim et rebaptizare nos volunt: dicentes nos non habere quod dant. Unde consequens est error ipsorum: ut negent nos fratres suos esse. Sed quare nobis dixit propheta: Vos dicite illis fratres nostri estis: nisi quod nos in eis agnoscimus quod nos repetimus? Illi ergo non agnoscendo baptismum nostrum negant se fratres: nos autem non repetendo ipsorum: sed agnoscendo nostrum dicimus eis: fratres nostri estis. Sic ut illi: quod nos queritis: quid nos vultis? Respondemus: fratres nostri estis. Sic ut ite a nobis: non vobiscum habemus rationem. Nos per se vobiscum rationem habemus: unum christum continentemur: in uno corpore: sub uno capite esse debemus. Quid ergo me queritis ait: si perij? Magna absurditas: magna vesania. Quid me querit si perij? Quare quereret: nisi quod perij? Si ergo perij inquit quomodo sum frater tuus? Ut dicat mihi de te: frater tuus mortuus erat et reuixit: perierat et inuentus est. Adueramus: ergo vos fratres per ipsa viscera cari-

tatis cuius lacte nutrimur: cuius pane solidamur: per christum dominum nostrum: per mansuetudinem eius adiuuamus vos. Tempus est enim ut impendamus in eos magnam caritatem: abundanter misericordiam in deprecando deum pro illis: ut aliquando det illis sensum sobrium: ut resipiscant et videant se: quod non habent omnino: quod dicant contra veritatem. Non in eis remansit: nisi sola in firmitas animositatis: que tanto est languidior: quanto se maiores vires habere existimat: per infirmis: per carnaliter sapientibus: per animalibus et carnalibus: tamen per fratribus nostris eadem sacramenta celebrantibus: et si non nobiscum eadem: tamen unum amicum habentibus: et si non nobiscum unum amicum: hortamur medullas caritatis vestre: sudatim ad deum precemur pro eis. Aliquid enim pro salute ipsorum egimus in concilio: quod explicari vobis hodie iam tempus non sufficit. Tamen exhortamur vos ut alacriores et numerosiores (Audiemus. n. a vobis fratres nostri qui nunc non assunt) conueniatis crastino die: ad basilicam trichiarum.

Explicit Tract. de ps. XXXII.

Incipit Tract. de ps. XXXIII.

Prefatio.

Psalmus iste nihil quidem obscurum: et quod expositore indigeat: videtur habere in textu suo. Titulus autem eius inter eos facit: et pulsantes desiderat. Sed quemadmodum hic scriptum est: quod beatus vir qui sperat in eum: speremus omnes quod pulsantibus apturus est. Non enim hortaret nos ut pulsarem: si nollet aperire pulsantibus. Si enim aliquando contingit: ut qui disponebat sedere: tedio compulsus ad manum pulsantis contra dispositionem suam surgat et aperiat: ne diu pulsantem patiat: quanto magis sperare debemus citius aperturum illum qui ait: Pulsate et aperietur vobis. Pulsate ergo nunc intentione cordis ad dominum deum: ut dignetur nobis hoc mysterium reuelare. Pulsate mecum et caritas vestra intentione audiendi: et humilitate orandi pro nobis. Est enim quod fatendum est arcanum et grande mysterium: Sic. n. se habet titulus psalmi.

Psalmus David cum mutauit vultum suum contra Abimelech: et dimisit eum et abiit.

Sermo primus.

Quærimus in scripturis secundum res gestas: que nobis de David conscripte sunt: quoniam sic factum: quemadmodum inuenimus titulum psalmi: cum fugeret a facie Absalon filii sui. Legimus. n. in regum libris: et inuenimus: quoniam David fugeret a facie filii sui Absalon. Et verissimum est: quia

contigit: qđ cōtigit: scriptus est. Et quibus titulus psalmi in mysterio sic scriptus sit: tñ ductus est de re que gesta est. Sic credo qđ hic scriptū est. Cū mutauit vultū suū corā Abimelech: et dimisit eū: et abiit. Scriptum est: sed in regnōzū libris: vbi omnia nobis scripta sunt: que pertinent ad res gestas Dauid. non inuenimus hoc: et tamen aliquid inuenimus vnde appareat hoc esse tractum. Nam scriptū est. Quia cum fugeret Dauid psecutorē Saul: protulit se ad Achis regē geth: id ē ad regē cuiusdā gentis vicine regno iudeoz. Ibi latitabat: vt psecutionē Saul cuitaret. Recēs autē erat gloria eius. Unde p benefacto meruit inuidiam: quādo Holiaz interfecit: et in vna pugna gloriā securitatemq; regni et regi et populo cōparauit. Saul autē cū puocante Holia estuaret: pstrato Holia: hostis esse cepit ei: p cuius manū hostem necauerat: et inuidit glorie Dauid maxime: qz populus in exultatione cōstitutus: et choro iam facto mulieres cantauerūt gloriā Dauid: qđ Saul percussisset in milibus: et Dauid in denis milib⁹. Hinc ille cōmotus qđ cepat habere maiorē gloriā pvnā pugnā puer: et iam in laudibus omnīū regi pponēbat: vt se habet pestilentia liuoris et superbia seculi: inuidē ei ceperat et psequi. Tūc ille se vt dixi cōtulerat ad regē Beth qui vocabatur achis. Suggestū est autē regi ipsi qđ illum apud se haberet qui magna gloriā habere ceperat in pplo iudeoz: et dictū est illi: Nōne iste est Dauid cui chorū fecerūt mulieres israelite dicentes: Saul percussit in milibus: et Dauid in denis milibus. Si autem ppter hāc gloriā inuidere illi cepat Saul: nōne metuendus erat Dauid: ne et ille rex ad quē cōfugerat vellet opprimere eū: quē posset de vicino hostē habere: si saluū seruaret. Timuit et illū: et sicut scriptū est: mutauit vultū suū corā ipis: et affectabat et tympanizabat ad ostia ciuitatū: et ferebatur in manibus suis: et psidebat ad ostia porte: et saluē decurrebāt sup barbā eius. Vidit eū rex ille apud quē latebat: et ait suis: Ut quid mihi istū arrepticiū adduxistis? Nūquid nā intraturus est domū meā? Et sic illū dimisit pnciens illū: et recessit inde Dauid incolumis p istam figurationē furorū. Videt em̄ ad istā historiā ptinere qđ scriptū est: psalmus Dauid cū mutauit vultū suū corā Abimelech: et dimisit eū: et abiit. Sed ille Achis erat non Abimelech. No-

men em̄ solum nō videtur cōuenire. Nam res gesta ppe ipsis verbis pariter designata est in psalmis: sic scriptū est in regnōzū libro: Ideo magis mouere nos debet ad qđ rendū sacramentū: quia nomen mutatum est. Nam neq; illud sine causa factū est: qz uis sit factū: sed qz aliquid figurabat: neq; hoc sine causa scriptum est: nomine cōmutato. Videtis certe fratres pfunditatē sacramentozū. Si nō est in mysterio qđ a puero Holias occisus est: nō est in mysterio: qz imutauit vultū suū: et affectabat: et tympanizabat: et cadebat ad ostia ciuitatis: et ad ostia porte: et saluē decurrebāt sup barbā eius. Vñ fieri pōt: vt nō hoc aliquid significaret: qñquidez aperte dicit Apłus: Hec autē in figura cōtingebant illis. Scripta sunt autē ppter nos: in quos finis seculozū obuēnit. Si nihil significat manna: de quo dicit Apłus: Et cibū spirituale manducauerūt: Si nihil significat: qđ diuisū ē mare: et per mediū ductus est populus: vt euaderent psecutionē Pharaonis: cū dicat Apłus: Nolo em̄ vos ignorare fratres qz patres nostri omnes sub nube fuerūt: et omnes in Moyse baptizati sūt in nube et in mari: Si nihil significat qđ percussa petra aqua pfluxit: cū dicat Apłus: Petra autē erat christus. Si ergo illa nihil significant quibus sint gesta: si nihil deniq; significant duo filij Abrae nati fm ordinez nascendū hominū: et tamen in ipsos duos filios duo testamēta appellat Apłs: vetus et nouū: et dicit: Hec sunt duo testamēta: que sunt in allegoria. Si ergo illa nihil significāt: que videtis auctoritate apostolica in mysterio futurarū rerū gesta esse: debemus arbitrari nihil significare etiā hoc quod vobis ex libro regnōzū: de Dauid pauloante narrauimus. Nō ergo nihil significat: et qđ nomen mutatum est: et qđ h dictū est corā Abimelech. Intendite mecū. Omnia em̄ que dixi modo: quasi ad manū ptinent pulsantis: nōdū apertū est. Pulsauimus cuz ista dicerem⁹: Pulsastis et vos cū ista audiret. Adhuc pulsem⁹ orādo vt dñs apiat nob. Rominū hebreozū habemus interpretatiōnem. Nō defuerūt docti viri qui nobis nomina ex hebreo in grecā linguaz: et inde in latinā transferrēt. Cōsulētes ḡ noīa ista: inuenimus interpretari Abimelech patrē mei regnū: et interpretari Achis quō est. Hec nomina attendam⁹: inde incipit nobis apire pulsantib⁹. Si queri qđ ē Achis: Respō-

Manna significat uero panem celi et ueritate uos pōit

Mysteria dicitur f. h. g. 1725

romant fidelis
dicit alleluia

detur: quod est. Quod est verbum est admirantem
et non intelligentis Abimelech patris mei
regnum David manu fortis. In figura christi
sicut David: sicut Holiis in figura diaboli:
et quod David prostravit Holiis: christus est
qui occidit diabolum. Quid est autem christus
qui diabolum occidit? Humilitas occidit su-
perbiam. Cum ergo christum nomino fratres
mei: maxime nobis humilitas commendat.
Etiam enim nobis fecit per humilitatem: quia
per superbiam recesseramus a deo: redire ad
eum nisi per humilitatem non poteramus: et
quem nobis preponeremus ad imitandum: non
habebamus. Omnis enim mortalitas homi-
num superbia tumuerat: Et si existeret aliquis
humilis vir in spiritu: sicut erat propheta: pa-
triarche: dedignabatur genus humanum
imitari humiles homines. Ne ergo dedig-
naretur homo imitari hominem humilem: de-
factus est humilis: ut velis superbia gene-
ris humani non dedignaretur sequi vestigia
dei. Erat autem: ut nostis: sacrificium iudeorum
antea secundum ordinem Aaron in victimis pe-
corum: et hoc in mysterio: Hoduz. n. erat sa-
crificium corporis et sanguinis domini: quod
fideles norunt: et qui euangelium legerunt: quod
sacrificium nunc diffusum est toto orbe ter-
rarum. Proponite ergo vobis ante oculos
duo sacrificia: et illud secundum ordinem Aaron:
et hoc secundum ordinem Melchisedech. Scriptum
est enim: Juravit dominus et non penitebit
eum: tu es sacerdos in eternum secundum ordinem
Melchisedech. Beatus qui dicit: Tu es sacer-
dos in eternum secundum ordinem Melchisedech:
Beatus domino nostro Jesu christo. Quis erat
Melchisedech? Rex saleni. Sale civitas
fuit antea illa: que postea: sicut docti pro-
derunt: Hierusalem dicta est. Ergo antequam ibi
regnarit iudei: ibi erat ille sacerdos Mel-
chisedech: qui scribitur in genesi: sacerdos dei
excelsi. Ipse occurrit Abrae: quando libera-
uit Loth de manu persecutorum: et prostravit
eos a quibus ille tenebatur: et liberauit fra-
trem. Post liberationem fratris: occurrit ei
Melchisedech. Et tantus erat Melchise-
dech: a quo benediceretur Abraam. Pro-
tulit panem et vinum: et benedixit Abraam: et de-
dit ei decimas Abraam. Videte quid pro-
tulit ei quem benedixit. Et dictum est postea: Tu
es sacerdos in eternum secundum ordinem Mel-
chisedech. David hoc in spiritu dixit lon-
ge post abraam: Tibi autem Abrae fuit
Melchisedech. Beatus quo alio dicit: Tu es
sacerdos in eternum secundum ordinem Melchise-

dech: nisi de illo cuius nostis sacrificium? Sci-
latum est enim sacrificium Aaron: et cepit esse
sacrificium secundum ordinem Melchisedech.
Ergo mutavit: nescio quomodo: vultum suum. Quis
est iste? Nescio quis non sit: et scio quis. No-
tus est enim dominus noster Jesus christus:
In corpore et sanguine suo voluit esse salu-
tem nostram. Unde autem commendavit corpus
et sanguinem suum: Be humilitate sua. Nisi
enim esset humilis: nec manducaret: nec bi-
beret. Respice altitudinem ipsius. In prin-
cipio erat verbum: et verbum erat apud deum:
et deus erat verbum. Ecce cibus sempiter-
nus: sed manducant angeli: manducant su-
perne virtutes: manducant celestes spiritus:
et manducant et saginantur: et integrum manet
quod eos faciat et letificat. Quis autem ho-
mo posset ad illum cibum? Unde cor tam ido-
neum illi cibo: Opertebat ergo ut mensa il-
la lactesceret: et ad puulos perveniret. Unde
autem fit cibus lactis? Unde cibus in lacte co-
vertitur: nisi per carnem transiatur? Ita ma-
ter hoc facit. Quod manducat mater: hoc
manducat infans. Sed quia minus idoneus
est infans: qui pane vescatur: ipsum panem
mater incarnat: et per humilitatem mamille
et lactis succum: de ipso pane pascit infans.
Quod ergo de ipso pane pavit nos sapien-
tia dei: Quia verbum caro factum est: et habi-
tauit in nobis. Videte ergo humilitatem: quod
panem angelorum manducavit homo: ut scri-
ptum est: Panem celi dedit eis: panem angelo-
rum manducavit homo: id est verbum illud
quo pascunt angeli sempiternum: quod est equi-
le patri: manducavit homo: quod cum in forma
dei esset: non rapinam arbitratus est esse se equi-
lem deo. Saginantur ergo illo angeli. Sed semet-
ipsum exinanivit: ut manducaret panem an-
gelorum homo: formam servi accipiens in simi-
litudine hominum factus: et habitu inuentus
ut homo: humiliavit se factus obediens us-
que ad mortem: mortem autem crucis: ut iam de cru-
ce commendaret nobis caro et sanguis domini:
novum sacrificium: quod mutavit vultum suum coram
Abimelech: id est coram regno patris. Re-
gnum enim patris: regnum erat iudeorum.
Quomodo regnum patris? Regnum David: re-
gnum Abrae. Nam regnum dei patris magis
ecclesia quam populus iudeorum: sed secundum carnes
regnum patri populus israel. Dicitur enim:
Et dabit ei deus sedem David patris sui.
Demonstratur ergo secundum carnem pater do-
mini esse David: secundum divinitatem autem christus.
Non filius: sed dominus David. Iudei vo-

Scriptura Nova Legis

Agustus pater
deus
in Evangelio

christū s̄m carnē norunt s̄m diuinitatē nō norunt. Ideo facit illis questionē ⁊ dicit: **Cur** filiū esse dicitis christū? Et responde rūt filiū Dauid. Et ille: **Quomō ergo** Dauid in spiritu vocat eū: dñm vbi ait: **Bixit** dñs domino meo sede ad dexterā meā: **donec** ponaz inimicos tuos sub pedib⁹ tuis: **Si ergo** dauid in spiritu vocat eum domi nū: quomō filius ei⁹ est? Et nō potuerunt illi respōdere: quia nō nouerāt in dño chri sto: nisi qđ videbat oculis: nō quod corde intelligebatur. Si autē intus haberēt oculos sicut habebāt foris: ex eo qđ foris vide bant intelligerēt filiū Dauid: ex eo qđ in tus intelligebant intelligerēt dominū Dauid. **Mutauit ergo** vultū suū coram Abimelech. **Quid est ergo** coraz Abimelech? **Coram** regno patrū. **Quid est corā** regno patris? **Corā** iudeis: **Et dimisit eū ⁊ abiit.** **Quem dimisit?** Ipsum populum iudeoz dimisit ⁊ abiit. **Queris modo** christū apđ iudeos ⁊ non inuenis. **Uñ dimisit ⁊ abiit?** **Quia mutauit vultū suū.** Habentes enim illi sacrificiū scđm Aaron: nō tenuerunt sa crificium scđm ordinē Melchisedech: et amiserunt christū: ⁊ ceperunt eū habere gē tes: quo non miserat ante precones. Nam ad illos pcones miserat: ipm Dauid Abra am Isaac ⁊ Jacob Esaias Hieremā: ⁊ ce teros prophetas miserat: ⁊ pauci inde co gnouerūt: ⁊ ipsi pauci in cōparatione peū tium. nā multi erāt. **Milia** eñ legimus fu isse. **Scriptū est:** reliquie salue s̄nt. **Sed q̄** ris mō circūcisos christianos: ⁊ non inue nis. **Erant** autē de circūcisione recentib⁹ temporib⁹ fidei multa nulla circūcisorū. **Queris mō ⁊ nō inuenis.** **Merito** nō in uenis: **mutauit vultū suū corā** Abimelech ⁊ dimisit eū ⁊ abiit. **Et coraz** Achis muta uit vultū suū: ⁊ dimisit eum ⁊ abiit. **Ideo** eñ mutata sūt noīa: vt ad mysterij signifi cationē nos excitaret mutatio nominū: ne putarem⁹ nō narrari aut cōmemorari in scripturis psalmoz: nisi qđ in libris regno rū gestū inuenitur: ⁊ nō ibi q̄reremus figu ras futurorū: sed tanq̄ res gestas accipe remus. **Cū ergo** nomina mutant quid tibi dicat: **Clausum est** hic aliquid: pulsa noli herere in littera: qz littera occidit: sed desi dera spiritu. spūs eñ viuificat. **Intellect⁹** spūalis: credentē saluū facit. **Quō** ḡ dimi sit Achis regē: attēdite fratres. **Achis dixi** interpretari quō ē. **Recordamini euāgelij:** qñ loquebat dñs noster Iesus christus de

corpore suo ait: **Nisi quis** manducauerit carnē meā ⁊ biberit sanguinē meū: non ha bebit in se vitā eternā. **Caro** eñ mea ve re est esca: ⁊ sanguis me⁹ v̄e potus ē. **Et di** scipuli eius qui eum sequebantur expaue rūt ⁊ exhorruerūt sermonē: non intelligen tes: putauerūt nescio quid durū dicere do minū nostrū Iesum christū: qđ carnē eius quā videbant māducaturi erant: ⁊ sangui nē bibituri: ⁊ nō potuerunt tolerare: quasi dicētes: quō est. **Error** eñ ⁊ ignorantia et stulticia in psona regis Achis. **Ubi** eñ di citur quō est: nō intelligit. vbi nō intelligit tenebre ignorantie sunt. **Erat ergo** in illis regnū ignoratiē: quasi rex Achis: id est regnū erroris eis dominabatur. **Ille autē** dicebat: **Nisi** q̄s māducauerit carnem meā ⁊ biberit sanguinē meum. **Quia** mutauerat vultū suū: quasi furor iste ⁊ infania videba tur dare carnem suā manducandā homi nib⁹ ⁊ bibendū sanguinē. **Ideo** quasi infa nus putat⁹ ē Dauid: qñ dixit ipse Achis: arrepticū huc mihi adduxistis. **Mōne** vi det infania: māducate carnē meā ⁊ bibite sanguinē meū: **Et** quicūq̄ nō māducaue rit carnē meā ⁊ biberit sanguinē meum: nō habebit in se vitā: **Quasi** insanire videba tur. **Sed** regi Achis insanire videbat: id est stultis ⁊ ignorantibus: ideo dimisit euz ⁊ abiit. **Fugit** corda eorū intellect⁹: nō euz possunt cōprehendere. **Et** quid dixerūt il li: **Quasi** quō ē: quod interpretatur Achis. **Bixerunt enim:** **Quō** pōt hic nobis dare manducare carnē suā? **Arrepticum** puta bant dominū: ⁊ nescire quid loqueret⁹ ⁊ in sanire. **Ille autē** qui nouerat qđ dicebat in illa mutatione vultus sui: ⁊ quasi furore et infania: sacramēta p̄dicabat et affectabat: ⁊ tympanizabat ad ostia ciuitatis. **Querē** dū ē qđ sit ⁊ ipse affectabat: ⁊ ad ostia tym panizabat: **Mō** sine cā dictū ē: p̄cidebat ad ostiū porte. non sine cā dictū ē: ⁊ saluē de currebāt sup barbā eius. non frustra dicta sūt: s̄ idigēt intelligentia. **Biutum⁹** sermo onerosus eē nō debet. **Mōstis** fratres iude os ipos corā q̄bus ille mutauit vultū suuz ⁊ dimisit eos ⁊ abiit hodie vacare. **Si** illi q̄ christū amiserūt quos dimisit ⁊ abiit: hñt in anē vacationē: nos habem⁹ fructuosaz va cationē: vt intelligamus christū q̄ illos di misit ⁊ venit ad nos. **Oīa** nō frustra facta sunt: ⁊ in illo furore Dauid: qđ dicit affec tabat ⁊ tympanizabat ad ostia ciuitatis: ⁊ ferebatur in manibus suis: ⁊ p̄cidebat ad

ostia porte: et salivae decurrebant super barbam eius. Affectabat ille. Quid est affectabat? Affectum habebat. Quid est affectum habere? Quia compassus est infirmitatibus nostris: et ideo voluit ipsam carnem suscipere: in qua mortem occideret. Compassus est nobis affectasse dictus est. Ideo reprehendit Apollus eos qui duri sunt et sine affectu. Reprehendens enim quosdam ait: sine affectu: sine misericordia. Tibi est affectus ibi est misericordia: ubi misericordia est: miseratus est nos de supernis. Si exinaniri se nollet manens in ea forma in qua equalis erat patri sempiternus: in morte remansisset. Sed ut nos de morte sempiterna liberaret: qui nos peccatis superbie perduxerat: humiliavit se factus habitus usque ad mortem: mortem autem crucis. Ergo affectabat: quia pervenit usque ad mortem crucis. Et quoniam qui crucifigitur in ligno extenditur: ut autem tympanum fiat caro: id est corium: in ligno extenditur: Bictum est: et tympanizabat: id est crucifigebatur: ligno extendebatur. Affectabat: id est affectum in nobis habebat: ut animam suam poneret pro omnibus suis. Tympanizabat: quomodo? Ad ostia civitatis. Ostium nobis est quod aperitur: ut credamus deum. Clauseramus ostia contra christum: et aperueramus diabolo. Contra vitam eternam clausum cor habebamus. Ille autem dominus deus noster: quia clausum cor habebamus: homines aduersus vitam eternam: nec poteramus videre verbum: quod videtur angeli: cruce aperiebat corda mortalium: hoc est tympanizavit ad ostia civitatis: et ferebat in manibus suis. Hoc vero fratres quomodo posset fieri in homine: quis intelligat? Quis enim portat in manibus suis? Manibus aliorum potest portari homo: manibus suis nemo portat. Quomodo intelligat: in ipso David: secundum litteram non invenimus. in christo autem invenimus. Ferebat enim christus in manibus suis: quoniam commendans ipsum corpus suum ait: Hoc est corpus meum. Ferebat enim illud corpus in manibus suis: ipsa est humilitas domini nostri Iesu christi: ipsa multum commendat hominibus. Ad ipsam nos hortatur fratres ut vivamus: id est humilitatem eius imitemur: ut percipiamus gloriam: et tenentes christum: vincamus superbiam. Prociidebat enim ad ostia porte. Quid est prociidebat? Ad humilitatem se ipse deiciebat. Quid est ad ostia porte? Initium fidei quod salvi efficiuntur. Nemo enim incipit nisi ab initio fidei: sicut dicitur in canticis canticorum: Tenuerunt et pertransierunt. Ab initio fidei pertransiri sumus facie ad faciem: sicut scriptum est: Dilectissimi filii dei sumus: et nondum apparuit quod erimus. Scimus quia cum apparuerit: similes ei erimus:

quoniam videbimus eum sicuti est. Videbimus. Quoniam? Cum ista transierint. Audi etiam Paulum apostolum: Videmus nunc per speculum in enigmate: tunc autem facie ad faciem. Antequam ergo videamus facie ad faciem: verbum quod videtur angelis: operatio nobis est adhuc ostium porte: ad quod perdidit dominus humilians se usque ad mortem. Quid est quod salivae decurrebant super barbam eius? In hoc enim imitavit vultum suum coram Abimelech vel Achis: et dimisit eum et abiit. Non intelligentes dimisit. Ad quos abiit? Ad gentes. Ergo nos intelligamus quod ipsi non potuerunt. Decurrebant super barbam David salivae: Quid est salivae? Quasi verba infantilia. Salivae enim currunt in infantibus. Nonne erant tamen infantilia verba: maleducate carnem meam: et bibite sanguinem meum? Sed ista infantilia verba tegebant virtutem ipsius. Virtus enim in barba intelligitur. Salivae igitur decurretes super barbam eius quod sunt: nisi verba infirma virtutem eius te gentia? Intellexit ut arbitror sanctitas vestra titulum psalmi huius. Si velimus iam psalmum exponere: timendum est ne illa quae audistis labatur de cordibus vestris. Titulum psalmi huius exposuimus: in nomine domini nostri Iesu christi. Quoniam crastinus dies dominicus est: et debemus vobis sermones: differamus in crastinum: ut etiam psalmi textum libenter audiat.

Sermo Secundus de eodem psalmo.

Qui hesternum die affuistis: non dubito quod meministis pollicitationis nostrae. Tempus enim est in nomine domini debitum solvere. Ipse qui inspiravit ut promitterem: ipse dabit ut solvam: spiritus existentes debitorum caritatem. Ipsa est enim quae spiritus reddunt et spiritus debentur: sicut dicit Apollus: Memini quicquid debetis: nisi ut invicem diligatis. Psalmi huius titulum heri exposuimus: cuius expositio cum nos diurno retineret: eiusdem psalmi textum exponendum distulimus. Audiamus enim quod spiritus sanctus per os prophete sancti sui dicat in isto sermone psalmi: quod congruat titulo quem hesternum die tractavimus. Qui non affuerunt tamen et hoc debitum petunt: ne forte per alios tardas moras facientes fraudem eos: quibus iam reddendum est quod debentur: breuiter commemoratum agnoscant quantum prebit: qui hodie assunt et heri non affuerunt. Si quid autem eos movet quod diligentius interrogare debeant: patientes aures nostras inveniunt in nomine christi alios temporibus: ne ista modo occupent. Diximus scriptum esse in libro regnorum: quod David cum fugeretur Saul: latere voluit apud regem quendam

Appende quod dicitur in
Iuditha 16. huius
miserationis - Ergo
miserationis.

Beth: nomine Achis. Sed cū gloria eius ibi fuisset cōmemorata: ne p̄ liuorē idē rex ad quē cōfugerat: aliquid in eū machinaretur: finxit insanā. Et quasi furore correptus: mutauit vultū suū. Et sicut legimus: Affectabat et tympanizabat ad ostia ciuitatis: et ferebat in manib⁹ suis: et p̄cidebat ad ostia porte. Et dixit rex Achis: Quid huc mihi adduxistis istū. Nunquā arrepticio ego op⁹ habeo: Et sic eū dimisit: vt impleat qd̄ hic scriptū est: Mutauit vultū suū: et dimisit eū: et abiit. Dimisit autē rex Achis. Hic vero dictū est: q̄ mutauit vultū suū corā Abimelech: et dimisit eū: et abiit. Diximus autē nomina mutata esse: vt sacramentū ostenderet: ne si idem nomē repetitū esset in titulo psalmi: nō nobis p̄p̄tasse aliqd̄ in sacramēto: s̄ quasi gesta narasse videret. Vtrūq̄ autē nomē: magnum cōtinet sacramentū. Nā Achis interpretatur: quomō est. Abimelech interpretatur: patris mei regnū. In illo verbo qd̄ quomō est dicitur: ignorantia significat: vt verbū mirantis et nō agnoscentis intelligas. In isto autē qd̄ dicit Abimelech: regnū iudeorū significat. Et christi em̄ p̄sona pōt dici patris mei regnū: qz pater ipsius scdm̄ carnē Baud: et regnū Baud erat in gēte iudeorū. Corā regno ergo patris sui mutauit vultū suū: et dimisit eū et abiit: qz erat ibi sacrificiū scdm̄ ordinē Aaron: et postea ipse de corpore et sanguine suo instituit sacrificiū secundū ordinē Melchisedech. Mutauit ergo vultū suū in sacerdotio: et dimisit gentē iudeorū: et venit ad gentes. Quid est q̄ affectabat: Affectu plen⁹ erat. Quid em̄ tā plenū affectu: q̄ misericordia domini nostri Iesu christi: Qui vidēs infirmitatē nostrā: vt nos a sempiterna morte liberaret: tp̄alem mortē cū tanta iniuria p̄tuliāq̄ suscepit. Et tympanizabat: qz tympanum nō fit: nisi cū coriū i ligno extēdit. Et tympanizabat Baud: significans qd̄ crucifigēdus eēt christ⁹. Tympanizabat autē ad ostia ciuitatis. Que sūt ostia ciuitatis: nisi corda n̄ra q̄ clauseram⁹ p̄tra christū: qui d̄ tympano crucis apuit corda mortalū. Et ferebat in manib⁹ suis. Quō ferebat i manib⁹ suis: Quia cū p̄mēdaret ip̄m corpus suū et sanguinē suū: accepit in manib⁹ suis qd̄ nostrū fideles: et ip̄e se portabat qd̄amō cū diceret: hoc est corpus meū. Et p̄cidebat ad ostia porte: id ē humiliavit se. Hoc est em̄ p̄cidere: vsq̄ ad initū fidei nostre.

Ostium em̄ porte: initū fidei: vsq̄ incipit ecclesia et puenit ad speciem: vt cū credit ea q̄ nō videt: mereat̄ perfrui: cū facie ad faciem videre ceperit: Sic se habet titulus psalmi. Audiamus iā ipsa verba affectatis: et tympanizantis ad portam ciuitatis.

Benedicā dñm in omni tpe: sp̄ laus eius in ore meo. Sic christ⁹: dicat et christian⁹: qz et christian⁹ in corpe christi ē. Et p̄pterea christ⁹ hō: vt possit christian⁹ eē angel⁹: q̄ iā dicat Benedicā dño. Inquis: Quā bñdicā dñm: Aut tibi aliq̄s: Quā tibi bñfacit: qm̄ abūdāt sc̄laria: qm̄ multū abūdāt frumētū: olei: vini: auri: argenti: mācipiorū: pecorū: salusq̄ ista mortalū iuulnerata et incorrupta p̄sistit: ea q̄ nascūt̄ crescūt oīa: nihil imatura morte strahit: felicitas tota abūdāt in domo: circūfluūt oīa: tūc bñdices dñm. Hō: S̄ in omni tpe. Ergo et tūc: et qm̄ ista s̄m̄ t̄pus et s̄m̄ flagella dñi dei nostri turbant: auferunt: minus nascunt: iam nata dilabunt: fugiūt em̄ h̄. Et inde sequit̄ penuria: egestas: labor: et dolor: tēptatio. Sed tu q̄ cantas tibi: Benedicā dñm in omni tēpe: semp̄ laus ei⁹ in ore meo: et qm̄ ista dat: bñdic. Et qm̄ ista tollit: bñdic. Quia ille dat: ille tollit: sed seip̄m a bñdicente nō tollit. Quis ē autē q̄ bñdicat dñm in omni tpe: nisi hūilis corde. Ip̄am em̄ hūilitatē: docuit dñs n̄ in corpe et in sanguine suo: qz cū cōmēdat corp⁹ et sanguinē suū: hūilitatē suā cōmendat. In eo qd̄ in ip̄a historia scriptū ē: in illo qm̄ furore Baud: qd̄ p̄termisim⁹: et saluē decurrebāt sup̄ barbā ei⁹: cum legeret Ap̄lus: audisti ip̄as saluas: s̄ decurrētes sup̄ barbā. Sic aliq̄s: Quas saluas audiui⁹: Nōne mō lect⁹ ē Ap̄ls cū dicit: Iudei signa petunt: et greci sapientiā querūt: Nō lectū est: Nos autē predicamus inq̄t christū crucifixū. Tunc tympanizabat iudeis quidē scandalū: gentibus autē stulticiā: ipsis vero vocatis iudeis et grecis christum dei virtutē et dei sapientiā: quia quod stultū est dei: sapiētius est hoīb⁹: et qd̄ infirmū est dei: fortius est q̄ hoies. Saluē em̄ significant stulticiā: saluē significāt infirmitatē. Sed si quod stultū est dei: sapiētius est hoīb⁹. et qd̄ infirmū est dei: fortius est q̄ hoies: nō tanq̄ saluē offendāt: sed attende: quia super barbā decurrunt. Quō em̄ saluē infirmitas: sic barba virt⁹ ostēditur. Lexit ergo virtutē suā corpore

*3. Cantabrigie, 1710
168. f. 10. v. 1. 2. 3.*

*quodam modo dicitur quod saluas et misericordie dicitur
se perhibet. f. 10. v. 1. 2. 3.*

infirmi-
tatis sue. Et qđ forinsec⁹ infirmaba-
tur: tanqđ in salua apparebat. intus aut di-
uina virt⁹ tanqđ barba tegebat. Ergo hūi-
litas nobis cōmēdat. Esto hūilis: si vis bñ
dicere dñm in omni tēpe: et sp laus eius sit
in ore tuo: qz et Job non tm bñdixit dñm:
qn abūdabāt illi oīa quib⁹ eū legitimus di-
uitē fuisse: et pecore: et seruis: et domo: felice
silijs: et oībus rebus. Ablata sunt oīa vno
tpe: et impleuit qđ in hoc psalmo scriptū ē:
dicēs: Bñs dedit: dñs abstulit: sicut dño
placuit: ita factū ē: sit nomē dñi bñdictuz.
Ecce habes exēplū bñdictētis in omni tpe:
Quare autē bñdicit dñm hō in omni tpe:
Quia hūilis est. Quid ē esse hūilē: Nol-
le in se laudari. Qui in se vult laudari sup-
bus est. Qui supbus nō est: hūilis est. Nō
vis qđ esse supbus vt possis eē hūilis: dic
qđ dictū est. In dño laudabit ani-
ma mea: audiāt māsuēti et letent.
Ergo qui nō in dño volūt laudari: nō sunt
māsuēti: sed truces: asperi: elati: supbi. Iu-
menta māsuēta vult habere dñs. Esto iu-
mentū dñi: id est esto mansuetus. Sedet il-
le sup te: ipse reget te: noli timere ne offen-
das: et eas in pceptis. Infirmi-
tas qđem tua est: si attēde quis tibi psideat. Pullus asi-
ni es: si christū portans. Nā et ipe in pullo
asini venit ad ciuitatē: et fuit illud iumentū
māsuētū. Nunqđ laudabat iumentū illō:
Nunqđ iumento dicebat: osāna filio Dauid:
bñdictus qđ venit in nomine dñi. Asellus
portabat: sed ille qđ portabat a pcedentib⁹
et psequētib⁹ laudabat. Et dicebat forte iu-
mentū: In dño laudabit aīa mea: audiāt
māsuēti et letent. Nunqđ illud dixit ille asi-
nus fratres: sed dicat illud pplus qđ imitat
iumentū illud: si vult portare dñm suum.
Irascat forte pplus: qz cōparat asello in qđ
sedit dñs: Et dicēt mibi aliqđ supbi et elati:
ecce asinos nos fecit. Sit asinus dñi qđqđ
hoc dic: ne sit equ⁹ et mulus: quib⁹ nō ē in-
tellectus. Hostis em̄ psalmū vbi dicit: Noli
te eē sicut equ⁹ et mulus: quib⁹ nō est intel-
lect⁹. Equus em̄ et mul⁹ erigūt ceruicē ali-
qn: et sua ferocitate excutiunt a se sefforē su-
um. Romantē frenus: chamo: vberibus: do-
nec discāt subijci: et portare dñm suuz. Tu
aut anqđ freno tundant ora tua: esto man-
suet⁹: et porta dñm tuū. Noli in te velle lau-
dari: si laudet ille qui sup te sedet: et dices:
In dño laudabit aīa mea: audiāt mansue-
ti et letent. Nā qñ audiūt nō māsuēti: nō le-
tant: sed irascunt: et ipsi sunt qui dicūt: qđ

asinos eos fecerimus. Qui em̄ mansueti
sunt: dignent audire: et esse qđ audiūt. Se-
quit. Magnificate dñm mecum:
Quis est iste qđ exhortat: vt magnificemus
cum illo dñm: Quisqđ est fratres in corpe
christi: ad hoc debet dare opam: vt magni-
ficetur cū illo dñs. Amat em̄ dñm quisqđ
est iste. Et quō illum amat: vt nō inuideat
coamatori suo. Quisqđ em̄ amat carnali-
ter: necesse est vt cum zelo pestifero amet.
Si qđ forte mangonū viderit rē quā pesti-
fero amore desiderauit: nūquid vult vt vi-
deat illā et alius: Necesse est vt zelo et liuo-
re saucietur: si alius eā viderit. Et sic serua-
tur: vt ille solus eā videat: et quilibet alius
nō videat: aut nec ipse. Nō sic est sapiētia
dei. Tudebim⁹ illā facie ad facie: et oēs vi-
debimus: et nemo se sibi celabit. Oibus se
exhibet: et integra est et casta est oibus. Illi
mutant in eā: et ipsa in eos nō mutat. Ipe
est veritas: ipse est v⁹. Nunqđ aliqui audi-
stis fratres: qđ potuerit cōmutari deus no-
ster: Supcimmens oīb⁹ vitas ē: verbū dei
est: sapiētia dei est: p quē facta sūt oīa. Ha-
bent amatores suos. Sz qđ dicit amator
ipius: Magnificate dñm mecum. Nolo so-
lus magnificare dñm: nolo solus amare:
nolo solus amplecti. Nō em̄ si ego amplex⁹
fuero: nō habet alius vbi man⁹ ponat. La-
tudo tanta ē in ipsa sapientia: vt oēs ani-
me amplectātur et pfruant. Et qđ dicā fra-
tres: Erubescāt qui sic amāt deū: vt inui-
deāt alijs. Aurigā pditi hoīes amant: et qđ
quis amauerit aurigā aut venatores: vult
vt totus ppls cū illo amet: et hortat et dicit:
amate mecum illū pantomimū: amate mecum
illū: et illam turpitudinē clamat in pplo: vt
amet cū illo turpitudō: et christian⁹ nō cla-
mat in ecclia: vt amet cū illo vitas dei. Ex-
citate qđ in vobis amatores fratres: et clama-
te vnicuiqđ vestroz: et dicite: Magnificate
dñm mecum: Sit in vob iste seruo. Quare
vobis recitant ista et exponūt: Si amatis
deū: rapite oēs ad amorē dei: qđ vobis iun-
gunt: et oēs qđ sūt in domo vestra. Si ama-
tur a vobis corp⁹ christi: id ē vnitās ecclie:
rapite eos ad fruendū: et dicite: Magnifi-
cate dñm mecum. Et exaltem⁹ nomē ei-
us in idipsum. Quid ē exaltem⁹ nomē
ei⁹ in idipsum: Hoc ē in vnū. Nā multi codi-
ces sic hnt: Magnificate dñm mecum: et ex-
altem⁹ nomē ei⁹ in vnū. Siue i idipm dicat:
siue in vnū: si idē dicit. Ergo rapite qđ pote-
st: hortādo: portādo: rogādo: disputādo:

ratione reddendo: cum mansuetudine: cum lenitate. Rapite ad amore: ut si magnificat dominum: in unum magnificet. Et pars Bonati videt sibi magnificare dominum. Quid eos offendit orbis terrarum: Vicam illis: Fratres magnificate dominum mecum: et exaltem nomen eius in unum. Quare in passione vultis magnificare dominum: Ille unus est: quare duos populos vultis facere deo: Quare vultis dissipare corpus christi: Lerte enim ipse pendebat in cruce quasi tympanizabat. Et cum penderet in cruce emisit spiritum: et venerunt illi qui eum suspenderat: et inuenerunt eum emisisse spiritum: et non illi fregerunt crura. Latronibus autem ad huc in cruce viuentibus fregerunt: ut per ipsum dolorem compendio mortis ab illo cruciatu liberarentur: quomodo solebat crucifixis fieri. Ergo venit persecutor: inuenit dominum quiete deposuisse spiritum: quia ipse dixit: Intra habeo ponendi animam meam. Pro quibus posuit animam suam: Pro vniuersa plebe sua: pro toto corpore suo. Venit. n. persecutor: et non fregit crura christi. Venit Bonatus et dirupit ecclesiam christi. Intra corpus christi in cruce inter manus persecutorum est: et inter manus christianorum non est integrum corpus ecclesie. Clamem ergo fratres cum gemitu quantum possumus: dicentes: Magnificate dominum mecum et exaltemus nomen eius in unum. Ecclesia enim illis clamat. Vox est ecclesie clamans illis: qui se precipitauerunt. Unde enim dirupti sunt: Per superbiam. Vocet autem christus humilitate: cum commendat corpus et sanguinem suum: quod diximus sanctitati vestre in hoc psalmi textu agi et celebrari: vbi commendat corpus et sanguis christi: vbi commendat humilitas christi: quam pro nobis suscipere dignatus est. **Inquisiui dominum et exaudiuit me:** **Ubi exaudiuit dominus:** Intus. **Ubi dicit:** Intus. **Ubi oras:** ibi exaudiris: ibi beatificaris. **Orasti:** exaudiries. **Beatificatus es:** et non scit qui iuxta te stat. **Bestia est totum in occulto:** sicut dominus in euangelio dicit: **Intra in cubiculum tuum:** claudere ostium tuum: et ora in occulto: et pater tuus qui videt in occulto: reddet tibi. **Cum ergo intras cubiculum tuum:** intras cor tuum. **Beati qui gaudent** quando intrant ad cor suum: et nihil mali ibi inueniunt. **Attendant sanctitas vestra:** quod nolunt intrare domos suas: qui habent malas uxores: quod exeunt ad foras et gaudent. **Leuit hora esse qui intraturi sunt in domum suam:** et stristatur. **Intraturi sunt. n. ad tedia:** ad murmura: ad amaritudines: ad euersiones. **Quia non est domus composita**

vbi inter virum et uxores pax nulla est. Et melius illi est foras circuire. Si ergo miseri sunt: qui cum redeunt ad parietes suas: timet ne aliquibus suorum perturbationibus euertantur: Quia sunt miseres: qui ad conscientiam suam redire nolunt: ne ibi libus peccatorum euertantur. Ergo ut possis libere redire ad cor tuum: munda illud. **Beati. n. mundicordes:** quoniam ipsi deum videbunt. **Aufer inde cupiditatem sordes:** aufer labez auaricie: aufer trabem superstitionum: aufer sacrilegia: et malas cogitationes: odia non dico aduersus amicum: sed etiam aduersus inimicum. **Aufer ista omnia intra cor tuum:** et gaudebis ibi. **Cum ibi ceperis gaudere:** ipsa mundicia cordis tui delectabit te: et faciet orare. quod si venias ad aliquem locum: silentium est ibi: forte quies est ibi: mundus est locus: oremus hic dicitis: et delectat te compositio loci: et credis quod ibi te exaudiat deus. Si ergo loci visibilis te delectat mundicia: quare te non offendit immundicia cordis tui. **Intra: munda omnia:** leua oculos tuos ad deum: et statim exaudiet: **Clama et dic:** Inquisiui dominum et exaudiuit me. **Et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.** Quare: **Quia cum fueris illuminatus:** cum ceperis habere bonam conscientiam: restant tribulationes: quia restat aliquid infirmum. **Bonec mors absorbeat in victoria:** et mortale bestia induat immortalitatem: necesse est ut in hoc seculo flagelleris: necesse est ut aliquas temptationes suggestisq; patiaris. **Mundabit deus omnia:** eruet te ab omni malo et tribulatione: ipsum querere. **Et inquisiui dominum: et exaudiuit me.** Qui ergo non exaudiunt: non dominum querunt. **Intra dat sanctitas vestra:** **Non dixit inquisiui auxilium a domino et exaudiuit me:** Inquisiui a domino se nececutum et exaudiuit me: **Inquisiui a domino bestia illud et exaudiuit me.** Aliud est aliquid inquirere a domino: aliud ipsum dominum inquirere. **Inquisiui inquit dominum et exaudiuit me.** Tu autem quando oras et dicit: **Occide illum inimicum meum:** non dominum inquiris: sed quasi facis te iudicem super inimicum tuum: et facis questionarium deum tuum. **Unde scis:** ne melior te sit cuius morte queris: **Eo ipso forte:** quia ille non querit tuam. **Ergo noli aliquid a domino extra illum querere:** sed ipsum dominum querere: et exaudiet te: et ad huc te loquente dicit: ecce assu. **Quid ecce assu:** Ecce pater sum. **Quid vis:** quod a me queris: **Quicquid tibi dederis vilius est quam ego:** **De ipsum habe:** me fructus: me amplectere: non dicit

Alia ista
Inquisiui.

potes totus: ex fide cōtinge me et inherēbī mibi. Hoc tibi deus dicit: et cetera onera tua ego a te deponā: ut tot⁹ mibi liberēas: cum hoc mortale tuū ad immortalitatem conuertero: ut sis equalis angelis meis: et semp videas facies meā et gaudeas: et gaudiū tuū nemo auferet a te: quia inquisisti dominū et exaudiuit te: et ex omnib⁹ tribulationibus eruit te. **B**irimus quod esset exhortatus amator ille: quod vult amplecti quod amat et dicit. **A**ccedite ad eum et illuminamini: **B**icit enim quod ipse probauit. **S**piritualis enim quidā in corpore christi: vel etiā ipse dñs noster Iesus christ⁹ sū carnē caput exhortās mēbra cetera: quid dicit: **A**ccedite ad eum et illuminamini. **A**ut potius christianus aliq⁹ spiritualis ad ipsū dñm nostr⁹ Iesum chriſtū inuitat ut accedam⁹: **S**ed accedamus ad eū ut illuminemur: nō quō ad eū accesserūt iudei ut tenebrarēf. **A**ccesserūt enim ad illū ut crucifigerēt: nos ad eum accedam⁹: ut corpus et sanguines eius accipiam⁹. **I**lli de crucifixo tenebrati sunt: nos manducādo crucifixū et bibēdo illuminamur. **A**ccedite ad eū et illuminamini: **E**cce ad gētes dicit: **C**rucifixus christus inter iudeos erat seuiētes et vidētes: gentes absentes erāt. **E**cce illi accesserunt qui in tenebris erāt. et qui nō viderūt illuminati sunt. **E**nde accedūt gētes: **F**ide secādo: corde inbiando: caritate currendo. **P**edes tui: caritas tua ē. duos pedes habeto: noli esse claudus. **Q**ui sunt duo pedes: **D**uo pcepta dilectionis: dei et proximi. **I**stis pedibus curre ad deū: accedis ad illum: quia et ut curreres ipse hortatus est: et ipse suū lumē aspersit se: ut magnifice et diuine se seq⁹ possit. **E**t vult⁹ vestri nō erubescant. **A**ccedite inquit ad eū et illuminamini: et vultus vestri nō erubescant. **N**on erubescet vultus nisi supbi. **Q**uare? **Q**uia elat⁹ vult esse: et quā fuerit passus p̄tū meliā: aut ignominia: aut casū scilicet: aut aliquā afflictionē: erubescet. **S**ed noli timere: accede ad eū et nō erubesces. **Q**uicquid tibi fecerit inimic⁹: videf te superior eē apud hoies: sicut apud deū superior illo es. **E**go cepi: ego ligauī: ego interfeci: **Q**ui superiores videbātur sibi iudei quā dominū colaphizabant: quā spuebāt in facie eius: et de canna pcutiebāt caput: quā spinis coronabāt: quā tunica ignominiosa circū dabāt: **Q**ui superiores erant: et ille videbat inferior: quia p̄cebat ad ostia porte: sicut ille nō erubescerat.

Alia lra.
et facies vestre
nō confundent

Lumē enim erat verū: quod illuminat oēm hominē venientē in hūc mundū. **S**icut. n. lux me nō pot⁹ p̄fundi: sic et illuminatū p̄fundi nō sinit. **A**ccedite ergo ad eū et illuminamini: et vultus vestri nō erubescant: **S**ed dicit aliq⁹: **Q**uō ad eū accedo? **T**antis malis: tātis p̄ctis oneratus sum: tāta scelera clamant de cōscientia mea: **Q**uō audeo accedere ad eū? **Q**uō? **S**i hūiliaueris te p̄ penitentia. **S**ed erubescō aut penitentia agē. **A**ccede igitur ad eū et illuminaberis: et vult⁹ tu⁹ nō erubescet: **S**i enim timor erubescēdi reuocat te a penitētia: penitētia aut facit te accedere ad deū: nō vides quia penā gestas in vultu: quia id erubuit vultus tu⁹: quā nō accessit ad dñm. **I**deo nō accessit: quia nō vult agē penitentia: sicut attestat p̄p̄a. **I**ste inops clamauit et dñs exaudiuit eum. **B**ocet te quō exaudiar? **I**ō nō exaudir: quia diues es: forte clamaueras: et nō exaudiebaris. **A**udi quē iste inops clamauit: et dñs exaudiuit eū. **I**nops clamat: et exaudiuit dñs. **E**t quō clamabo inops? **E**t si habes aliqd: nō inde presumas de viribus tuis: ut intelligas te indigentes: ut intelligas te tandiu esse pauperē: quā diu nō habes illud quod fecit et diuitem. **Q**uō aut dñs exaudiuit eū? **E**t ex oibus inq̄t tribulationib⁹ eius saluū fecit eū. **E**t quō saluos facit ab oibus tribulationib⁹? **I**mmittit angelus dñi in circuitu timētū eū: et eruet eos: **S**icut scriptū ē fratres: nō quō habēt aliq̄ mēdosi codices. **I**mmittet angelū dñs in circuitu timētū eum et eruet eos: sicut sic: **I**mmittet angelus dñi in circuitu timentū eū et eruet eos. **Q**uē hic dixit angelum dominū: qui immittit in circuitu timentū eum: et eruet eos. **I**pse domin⁹ noster Iesus christus in prophetia dictus est magni cōsiliij angelus: magni cōsiliij nuncius. **S**ic illum dixerunt prophete. **I**pse ergo magni cōsiliij angelus: id est nuncius: immittit in eos qui timent dominum et eruit eos. **N**oli ergo timere ne lateas. **U**bicunq⁹ dominū timueris: nouit te ille angelus: qui imittit in circuitu et eruet te. **A**perte mō de ipso sacramēto vult dicere: quod ferebatur in manibus suis. **D**ustate et videte quoniam suavis est domin⁹: **N**ōne aperit se psalmus: et ostēdit tibi illā quā insania et furore p̄stātē: et sanā et sobriā ebrietatē illi⁹ **D**avid quod figurate sacmētū dñicū ostēdebat: quā illi miserī corā rege Achis dixerūt quomodo ē? **Q**uā dicebat domin⁹: nisi quō

Alia lra.
et pauper

Alia lra
et terripet

manducauerit carnē meā: et biberit sanguinem meū: nō habebit in se vitam: Et illi in quibus regnabit achis: id est error et ignorantia: quid dixerūt: Quomō iste poterit nobis dare carnem suā māducare: Si ignoras gusta et vide q̄ suavis ē dñs: Si autē nō itelligis: rex es achis. Immutabit facie suā: et recedet a te: et dimittet te et abiect. **Beatus vir qui speret in dño.** Hoc qd̄ op̄ ē diu exponi: Quisq̄ nō sperat in dño miser ē: Quis ē q̄ nō sperat in dño: Qui in se sperat aliqñ. Qd̄ per̄ est fratres mei attēdite: aliqñ hoīes nolūt sperare in se: s̄ in alijs hoīb. Salua salute ait ei: nihil mihi potes facere. Et forte loquit de hoīe iam mortuo in ista ciuitate. Bicit salua salute illius. Et ille in alijs locis forte mortuus est. Et q̄ cito dicunt hoīes hoc. Et nō dicūt: credo deo: qz nō te p̄mittit nocē mihi. Nō dicūt: credo deo meo: qz et si te p̄mittit ad aliquid meū: ad animā meā non te p̄mittit. Sed cuz dicūt: salua salute illius: nec ipsi volūt habere salutē: et illos grauāt p̄ quos putant habere salutē. **Timete dñm omnes sancti eius: q̄a nihil deest timentibus eu.** Adula em̄ p̄pterea nolunt timere dominū: ne famē patiantur. Bicit illis: nolite fraudē facere. Et dicūt: vnde me pasco: Nō pōt ars sine impostura esse: nō pōt negociū sine fraude. S̄ fraudē punit deus: timete deum: sed si timero deū nō habeo vnde viuā. Timete dñm oēs sancti eius: qm̄ nihil deest timentibus eu. Copiā p̄mittit trepido et dubitanti: ne si forte timuerit dominū deserant illi superflua. Pascebat te dñs contēnentem se: et deseret te timentē se. Attende et noli dicere: ille diues est: et ego pauper sum: ego timeo dñm: ille nō timendo quātū acquisiuit: et ego timendo nudus sum. **Chidete qd̄ sequit.** **Diuites eguerūt et esurierunt inquirentes autē dñm nō minuēt omni bono.** Si ad litterā accipias videtur te fallere. Respicis em̄ multos diuites iniquos mori in diuitijs suis: nō factos fuisse pauperes cū viuūt: vides illos senescere: p̄duci ad vltimū vite inter magnas copias diuitiar: celebrari eis pompā funeris in magnis effusionibus: p̄duci vsq̄ ad sepulchz diuitem: qui et expirauit in lectis eburneis circūflente familia suoz: et dicis in animo tuo: si forte nosti aliqua et peccata et scelera ipsius: ego noui qz tanta fecerit iste homo: ecce senuit: mortuus est

in lecto suo: deducunt illū sui: pompa tantū funeris celebratur: agnouit que fecerit: de cepit me scriptura: et sefellit vbi audio et cāto: diuites eguerūt et esurierunt. Quādo iste inops fuit: quādo esuriuit. Inquirentes autē dominū nō minuēt omni bono. Quotidie ad basilicā surgo: quotidie genuflecto: quotidie inquirō dominū: et nihil boni habeo: iste nō inquisiuit dñm: et inter tanta bona defunctus est. Sic cogitantes suffocat laqueus scādali. Escam em̄ mortalē querit in terra: et verā mercedē nō querit in celo: et mittit caput in laqueuz diaboli: cōstringuntur ei fauces: et tenet diabolus ad malefaciendū: et sic imitatur illum diuitem quē videt in tāta copia defunctū. Noli ergo sic intelligere. Et quomō intelligā: In bonis spiritualib. Sed vbi sunt nō videntur oculis: sed corde. Non video ipsa bona. Videt illa qui amat. Justiciā nō video. Nō em̄ aurum est: nō em̄ argētuz est: Si aurū esset videres: quia fides est: nō vides. Et si nō vides fidem: quare amas seruū fidelē: Interroga teipsum qualē seruū diligis. Forte habes seruū formosū: staturōsum: bene compositū: furē: nequā: fraudulentū. Habes autē alium forte paruum statura: deformē facie: colore tetro: si delem: parcū: sobriū: attende rogo te: quē istorū duozū diligis: Si oculos carnis interrogas: vincit apud te pulcher iniustus: si oculos cordis: vincit deformis fidelis. Chides ergo quod vis vt exhibeat tibi alter: id est fidez: exhibe illi et tu. Quare gaudes ad eum qui fidē tibi exhibet: et laudas eum his bonis: Ergo que non vidētur nisi oculo cordis: cū repletus fueris pauper eris. Et ille diues: ideo fuit: quia habebat lectū eburneū: et tu pauper es: cuius cubiculum plenū est tantis gemmis virtutū: iusticie: veritatis: caritatis. fidei: patientie et tolerātie: Explica diuitias tuas: habes illas: et cōpara diuitijs diuitū. At ille in mercato inuenit mulas preciosas: et emit eas. Si fidē inuenires venalē: quātū p̄ illa dāres: quā te voluit deus gratis habere: et in gratus es: Egent ergo illi diuites: egent: et quod ē grauius pane egēt. Ne forte putetis: qz auro egent et argento: q̄q̄ et hoc egent. Quātū habuit quidā: et quis eum sciauit: Sic mortuus est egens: quia plura volebat acquirere: q̄ tenebat. Egent et pane. Quare egēt et pane: Si itelligis panē: ille em̄ dixit: Ego sum panis viuus qui de

Alia fra
700

Alia fra.
701 nō est
inopia.

figurative panis panis
est quod...

celo descendi: et beati qui esuriunt et sitiunt iusticiam: quoniam ipsi saturabuntur. Inquirentes autem dominum non minuentur omni bono: Sed quo bono iam diximus? Venite filii audite me: timore domini docebo vos. Putate fratres quia ego dico: putate quia David dicit: putate quia Apostolus dicit: imo putate quia ipse dominus noster Iesus christus dicit: Venite filii audite me. Audiamus illi simul: audite illi per nos. Vocere enim vult ille humilis: ille tympanizans: ille affectans docere nos vult. Et quid dicit: Venite filii audite me: timore domini docebo vos. Voceat ergo: prebeamus aurem: prebeamus cor. Non aperiamus aures carnis: et cordis claudamus: sed sicut ipse dicit in euangelio: Qui habet aures audiendi audiat. Quis novit audire docentem christum per prophetam? Quis est homo qui vult vitam: et diligit videre dies bonos? Interroga. Nonne ois in vobis respondet: ego? An quis est in nobis qui non diligit vitam id est qui non vult vitam: et non diligit videre dies bonos? Nonne quotidie hoc murmuratis: et hoc dicitis: quod diu ista patimur: quotidie peiora et peiora. Apud parentes nostros fuerunt dies letiores: fuerunt dies meliores. Si interrogares ipsos parentes tuos: similiter tibi de parentibus murmuraret. Fuerunt beati patres nostri: nos miseri sumus: malos dies habemus. Bonum est illi: putabamus quia illo mortuo posset aliquid refrigerium dari: deteriora venerunt. Deus ostende nobis dies bonos. Quis est homo qui vult vitam: et diligit videre dies bonos? Non hic querat dies bonos. Bonam rem querit: sed non in regione eius illam querit. Quomodo si aliquem iustum quererem in ea patria ubi non habitaret: dicerem tibi: bonum virum queris: magni virum queris: quere illum: sed noli hic. Superfluo hic eum queris: nunquam eum inuenturus es. Dies bonos queris: simul eos queramus: nolite hic. Sed habuerunt illos patres nostri. Fallimini. Omnes hic laboraverunt. Legite scripturas. Ideo voluit deus ut scriberent: ut nos consolaremur. Lapis Helisei fames: passi sunt eam patres nostri. Capita iumentorum mortuorum: auro vendebatur: occiderunt suos: et comederunt eos: Et due mulieres statuerunt in se ut occiderent filios suos et manducarent. Occidit una filium suum: et manducaverunt eum ambe: alia volebat occidere filium suum: et erigebat illa que prius occiderat filium: et talis rixa venit

ante regem. Adduxerunt se ad regem: ostendentes de interfectione filiorum. Beati talibus cibis auertat deus ea que legimus: Semper dies mali in seculo: sed semper dies boni in deo. Habuit dies bonos Abrahama: sed intus in corde. Habuit dies malos quando a fame mutavit regionem: et querebat cibum. Sic omnes quesierunt. Paulus habuit dies bonos: qui dicit: In fame et siti: in frigore et nuditate: Sed non irascatur serui: Ipse dominus non habuit dies bonos in hoc seculo: contumelias: iniurias: crucem: et tanta mala patiebatur. Non ergo christianus murmuret: videat cuius vestigia sequatur. Sed si dies bonos amat: audiat docentem et dicentem: Venite filii audite me: timore domini docebo vos. Quid vis? Vitam et dies bonos: Audi et fac. Contine linguam tuam a malo: Facite illud. Nolo dicit homo miser: et linguam meam nolo continere a malo: et vitam volo et dies bonos. Si operarius tuus tibi diceret: et vasto istam vineam: et erigo a te mercedem: Adduxisti me ad vineam ut falcitem illam et putem: concido omnia ligna vitilia: precidam ipsa robora vitium: ut non hic habeas quod colligas: et cum fecero ista: redditur es mihi laborem meum: nonne insanum illum dicerem? Nonne illum de domo tua repellerem antequam mitteret manum ad falces? Tales sunt homines: qui et facere volunt mala: et iurare mendacium: et blasphemare contra deum et murmurare: et fraudem facere et inebriari: et litigare: et adulterari: et ligaturas adhibere: et ire ad sortilegos: et dies bonos videre. Dicat illi. Non potes male facies quare bonam mercedem. Si tu iustus es: iustus erit et deus. Ergo quid facias? Quid vis? Vitam volo: dies bonos volo. Contine linguam tuam a malo: Et labia tua ne loquantur dolium. Id est nulli fraudem facias: nulli mendacium. Sed quid est? Declina a malo: Pax est: nulli nocuas: nullum occidas: non fureris: non adulteres: non fraudem facias: non falsum testimonium dicas: declina a malo. Cum declinaueris: dices securus sum: perfecimus omnia: habebimus vitam: videbimus dies bonos. Non solum: declina a malo. Sed et fac bonum. Partum est ut non expolies vestitum: vestitum nudum. Si non expolaueris declinasti a malo: sed non facies bonum: nisi cum peregrinatus susceperis in domum tuam. Ergo sic declina a malo: ut facias bonum. Quere pacem et sequere eam. Non tibi dixit: habebis hic potestatem: quere illam et sequere. Quo eas sequor? Quo precessit.

Alia ista
† prohibe.

Alia ista
† inquire.

Domini enim est pax nostra: surrexit et ascendit in celum. Quere pacem et sequere illam: quia tu cum surrexeris: hoc mortale mutabitur: et amplecteris pacem: ubi tibi nemo molestus erit. Ibi est perfecta pax: ubi non esuries. Nam hic tibi pacem facit panis: subduc panem: et vide quale bellum erit intra viscera tua. Ipsi iusti quomodo gemunt hic fratres: ut sciat quod querimus hic pacem: consequemur autem in fine. Sed ex parte hic habeamus ut ex toto illic habere mereamur. Quid est ex parte: Cordes simus hic: diligamus primum quomodo nos: sic dilige fratrem quomodo teipsum: habere cum illo pacem. Sed non possunt nisi existere aliqua: quod inter fratres et inter sanctos extiterunt: inter Barnabam et Paulum. sed non que occideret concordiam: non que interimeret caritatem. Nam et tibi ipsi resistit aliquando: et tamen non te odisti. Dis enim que penitet aliquid rixam secum. Peccant: redit: irascitur sibi in seipso hoc fecisse: illud commisisse. Rixam ergo secum habet: sed ista rixa ad concordiam tendit. Unde quomodo secum rixetur: et dicat quidam iustus: Quare tristis es anima mea: et quare turbas me: Spera in domino quoniam confortabor illi. Cum dicit anime sue: quare turbas me: turbabat illum. Golebat forte ipse pati pro christo: et anima ipsius contristabatur. Et ille qui sciebat et dicebat: Quare tristis es anima mea et quare turbas me: pacem adhuc non secum habebat: sed ex mente herebat christo: ut sequeretur illum anima eius: et non illum conturbaret. Ergo qui rite pacem fratres: dominus dixit: hec loquor vobis ut in me habeatis pacem. Pacem in terra vobis non permitto. In ista vita pax vera non est: nec tranquillitas. Gaudium immortalitatis: societas angelorum permittit: sed quis non illam cum bene quaesierit: nec illam habebit cum venerit.

Oculi domini super iustos: Non ergo timere: labora: oculi domini super te sunt. Et aures eius ad preces eorum. Quid vis amplius. Si murmurantem servum in domo magna non audiret paterfamilias: quereretur et diceret: quanta hic patimur: et nemo nos audit: Nunquid dicas illud de deo: quanta hic patior: et nemo me audit. Si audiret me: forte diceret: tolleretur mihi tribulatio. Clamo et tribulor. Tanti tu tene vias eius. Et qui tribularis: audit te. Sed medicus est. Adhuc putre habes nescio quid. Clamas. Sed adhuc secat: et non tollit manum: nisi secuerit quoniam tu videt. Etenim medicus crudelis est: qui ex audit hominem: et parcat vulnere et putredini.

ni. Matres quomodo fricant in balneis ad salutem filios: Nonne parvuli clamant inter manus earum. Ille ergo crudeles sunt ut non parcant: non exaudiant lachrymas. Nonne plene sunt pietate: Et tamen clamant pueri: et non eis parcat. Sic et deus noster plenus est caritate: sed ideo videt non exaudire ut sanet et parcat in sempiternum. Oculi domini super iustos: et aures eius ad preces eorum. Forte dicunt mali: ego securus facio mala: quod non super me sunt oculi domini. Nam deus ad iustos attendit: me non videt: et quicquid securo facio. Statim subiecit videns cogitationes hominum spiritus sanctus et ait: Oculi domini super iustos: et aures eius ad preces eorum. Vult autem domini super facientes mala: ut perdat de terra memoriam eorum. Clamaerunt iusti et dominus exaudiuit eos: et ex omnibus tribulationibus eorum eruit eos. Iusti erant tres pueri: de camino clamaverunt ad dominum: et laudibus eorum ignes friguebant. Accedere et ledere flamma non potuit laudantes deum innocentes et iustos pueros: et eruit eos de flamma. Bicit aliquis. Ecce vere iusti qui exauditi sunt: sicut scriptum est: Clamaerunt iusti: et dominus exaudiuit eos: et ex omnibus tribulationibus eorum eruit eos: Ego autem clamaui: et non me eruit: Aut ego non sum iustus: aut non facio quod mihi iubet: aut forte me ille non videt. Noli timere: tamen fac quod iubet. Et si te non eruit corporaliter: eruet spiritualiter: Ille enim qui tulit de flamma tres pueros: nunquid tulit de flamma machabeos: Nonne illi in ignibus hymnizabant: illi in ignibus expirabant: Beterium puero: nonne ipse est et machabeorum: Illos eruit: et illos non eruit: imo utrosque eruit. Sed tres pueros sic eruit: ut et carnales considerent. Machabeos autem id non sic eruit: ut illi qui persecubantur in penas maiores irent: cum putabant se operis fuisse martyres dei. Eruit Petrum quoniam venit ad illum angelus: cum esset in vinculis: et ait illi: Surge et exi: et subito soluta sunt vincula: et securus est angelus: et eruit illum. Nunquid Petrus perdidit iustitiam: quoniam non illum eruit de cruce: Non eruit nunc: et eruit tunc. An id diu vixit ut iniustus fieret: Forte plus eum exaudiuit postea quam prius: quoniam illum vere de omnibus pressuris eruit. Nam qui primum illum eruit: quanta ille pertulit postea: Illuc enim misit postea: ubi nihil mali pati potuisset. Juxta enim dominus his qui obtulerunt cor: et humiles spiritu salvos faciet. Aliter est deus: humilis est christianus. Si vult ut altus deus vincat: ille hu-

Alia lra
† liberauit,

Alia lra.
† qui tribulato
fuit corde.
† saluabit.

Alia lra.
† in.

milis sit. Magna mysteria fratres: Deus sup omnia est. Ergis te: et non illū tangis: Hūilias te: et ipse ad te descēdet. **A**dulte tribulationes iustorū: Nunquā dicit: ideo sunt christiani iusti: ideo audiāt vbum meuz: vt nibū tribulationis patiant. Nō hoc pmittit: sed dicit: **A**dulte tribulationes iustorū. Magis si iniusti sunt: pauciores habēt tribulationes. Si iusti: multas habēt. Sed post paucas tribulationes aut nullas: illi veniēt ad tribulationē sempiternā vnde nūq̄ cruātur. Iusti aut post multas tribulationes: veniēt ad pacē sempiternā: vbi nunq̄ aliquid mali patiant. **A**dulte tribulationes iustorū: **E**t de omnib⁹ his eruet eos. Custodit dñs omnia ossa eoz: vnū ex his nō cōteretur. Et hoc fratres nō accipiamus carnaliter. Ossa sunt firmamēta fidelium. Quō em̄ in carne nostra ossa faciūt firmamētū: sic in corde christiano fides facit firmamētū. **P**anētia ergo q̄ est in fide: ossa sūt interioria. Ipsa sunt: que frāgi nō possunt. Custodit dñs omnia ossa eoz: vnū ex his nō cōteret. Si de dño nostro Jesu christo dixisset b: Custodit dñs oīa ossa filij sui: vnū ex his nō cōteretur: sicut iaz alio loco pfiguraf de illo: qm̄ agnus ductus ē maciāduz. et dictū est de illo: **O**s ei⁹ noli frāgē: impletū est in dño: qz cū penderet in cruce expirauit anteq̄ veniēt illi ad crucē: et inuenerūt iam corpus exanime: et noluerūt crura ei⁹ frāgere: vt adimpleret qd̄ scriptū est: Sed pmisit illud et ceteris christianis: **D**ñs custodit oīa ossa eoz: vnū ex his nō cōteret. Ergo fratres si viderimus aliquē sanctū tribulationes pati: et forte vel a medico sic secari: vel ab aliq̄ psecutore sic cedi: vt eius ossa frāgant: nō dicam⁹ nō erat iustus iste. Nam dñs hoc pmisit iustis suis: d̄ quib⁹ ait: Custodit dñs omnia ossa eoz: vnū ex his nō cōteret. **H**is videre: qz alia ossa dixit: q̄ diximus firmamēta fidei: id est patientiā et tolerantia in omnibus tribulationib⁹: Ipsa em̄ sunt ossa q̄ nō frangunt. **A**udite et in ipsa passione dñi: inspicite qd̄ dico. **D**ñs erat in medio crucifixus: iuxta illū duo latrones. vn⁹ insultauit: alī credidit. vn⁹ dānat⁹ est: alī iustificat⁹ est. **E**n⁹ habuit penā suā: et hic et in eternū. alteri aut dixit dñs: **A**mē dico tibi: hodie mecū eris in paradiso: et tñ illi q̄ venerant dñi ossa nō fregerūt: latronū aut fregerunt. Sic fracta sunt latronis ossa q̄ blasphemauit: quō latrōis

Alia
t liberabit.

q̄ credidit. **E**ibi est q̄ dicitur: **D**ñs custodit oīa ossa eoz: vnū ex his nō cōteretur. **E**cce cui dixit: **H**odie mecū eris in paradiso: non potuit oīa ossa custodire? **R**espondet tibi dñs: imo custodiu: nā firmamētū fidei ipsius frangi nō potuit illis scitibus quibus crura sunt facta. **A**dors peccatorū pessima: **A**tendite fratres: nō ppter illa que dicebam⁹: **E**tere magn⁹ domin⁹: et misericōdia eius vera: qui nobis dedit māducare corpus suū in q̄ tanta ppeffusus est: et sanguinē bibere. **Q**uomō respicit mala cogitātes et dicētes: ille male mortu⁹ est: **C**ū iustus esset: a testijs sumptus est: **N**ō erat ille iust⁹: ideo male periit. **N**ā nō periret: si iustus esset. Ergo ille iustus est: q̄ in domo suo et lecto suo morit. **H**oc ē ergo iquis. **Q**uid? **A**dors: qz noui pctā et scelera ipius: et bñ mortu⁹ est: **I**n domo sua: intra limina sua: nulla pegrinationis iniuria fuit illi: nulla vel in matura etate. **A**udi de um. **A**dors peccatorū pessima. **Q**ue tibi videf bona: pessima ē: si intus videas. **V**ides foras iacentē in lecto: nunquā vides intus raptū ad gehēnā. **A**udite fratres et ex euāgelio inspicite: qd̄ sit mors peccatorū pessima. **N**ūquā nō duo erāt in isto seculo: diues q̄ induebat purpura et bysso: et epulabaf splēdide: alter paup q̄ iacebat ad ianuā eius vlcerosus: et canes veniebāt et lingebant vlcera eius: et desiderabat saturari de micis q̄ cadebāt de mensa diuitis. **C**ōtigit aut mori inopem illū (Iustus erat ille inops) et deferrī ab āgelis in sinū **A**brae. **Q**ui viderat corpus illi⁹ iacere ante limē diuitis: et nō esset q̄ sepeliret: quāta forte diceret: sic moriat ille inimicus meus: et ille q̄ me psequit: sic illū videā. **E**xecratur corp⁹ sputo: putent vulnera: et ille in sinu **A**brae req̄scit. **S**i christiani sumus: credam⁹. **S**i nō credim⁹ fratres: nemo se fingat christiānū. **F**ides nos pduxit. **Q**uō illa dixit dñs sic sunt. **A**n verū dicet tibi mathematicus: et verū nō est qd̄ dicit tibi christus: **Q**uali autez morte mortuus ē ille diues. **Q**ualis mors eē potuit in purpura et bysso: q̄ p̄suptuosa: q̄ p̄pofa: **Q**ue exeq̄e funeris ibi erant: **Q**uātis aromatis sepultū est illud cadauer: **E**t tñ cū apud inferos i tormentis esset: desiderauit ex illius p̄cepti paupis digito stillari aque guttā ardenti lingue sue: neq̄ impetrauit. **V**isite ergo qd̄ sit: mors peccatorū pessima. **E**t nolite interrogare stratos p̄ciosis vestib⁹ lectos: et carnē mul-